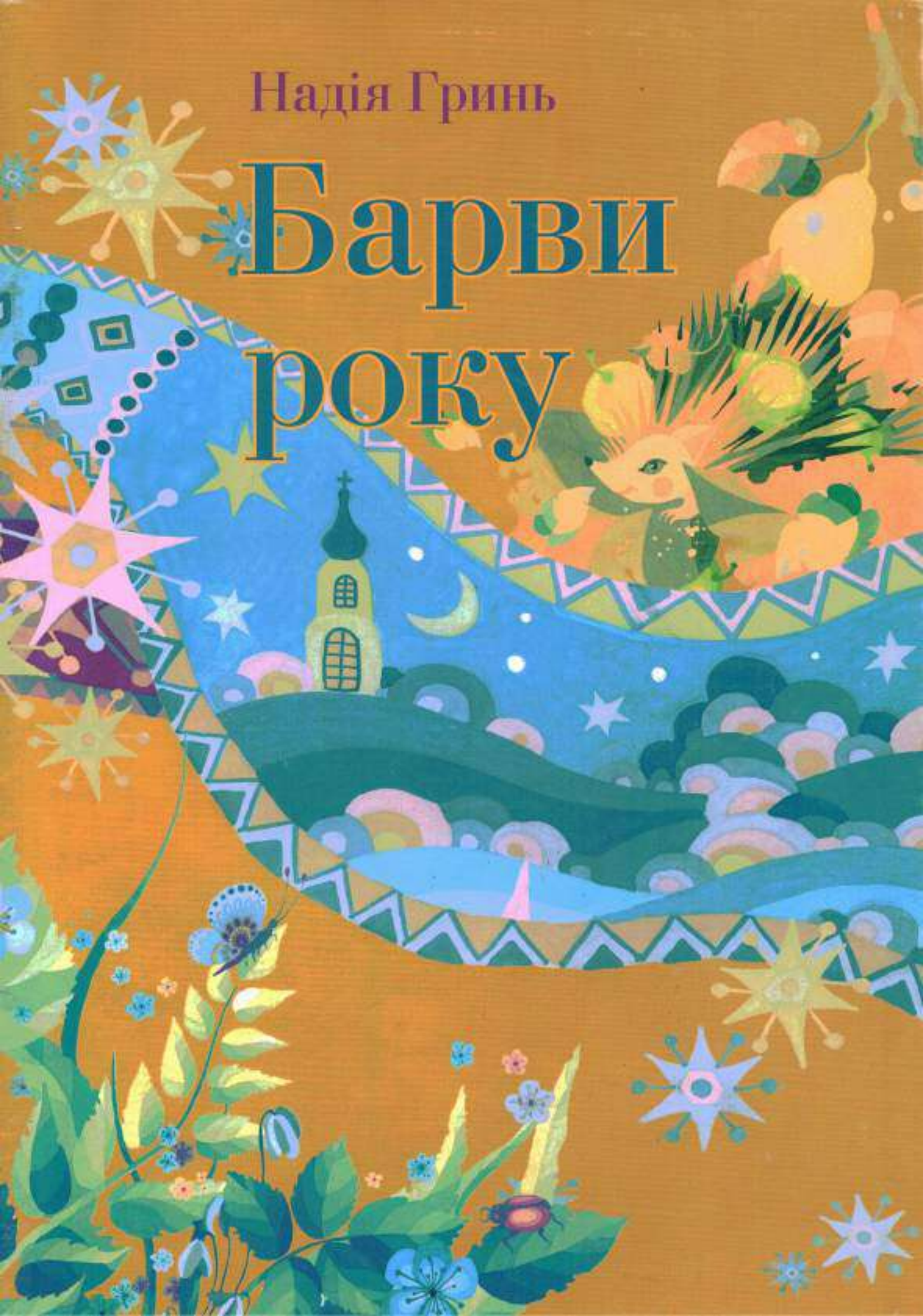

Надія Гринь

Барви року

Видання здійснене за підтримки
Громадського об'єднання «Наш дім – Полтава»
та його Лідера **Олександра Мамаля**

ГРОМАДСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ
НАШ ДІМ – ПОЛТАВА

Дванадцять місяців

Дванадцять місяців крокують по планеті,
Весну і осінь, й літечко несуть,
Завіють сад в зимовому заметі
І путь санчатам сміло прокладуть.

Дванадцять місяців — то братики рідненькі.
Їх щирі дітки — швидкоплинні дні.
А сонце й місяць, певно, батько й ненька,
Що відміряють час тобі й мені.

Безмежний простір часу чудернацький,
Спресований в стривожені роки,
Перетинає знову шлях Чумацький,
Переганяючи епохи і віки.

Один з братів — як соловей, співає,
Другий — фарбує в золото жита,
А третій — ліс в тумани зодягає,
Четвертий — хуртовиною літа.

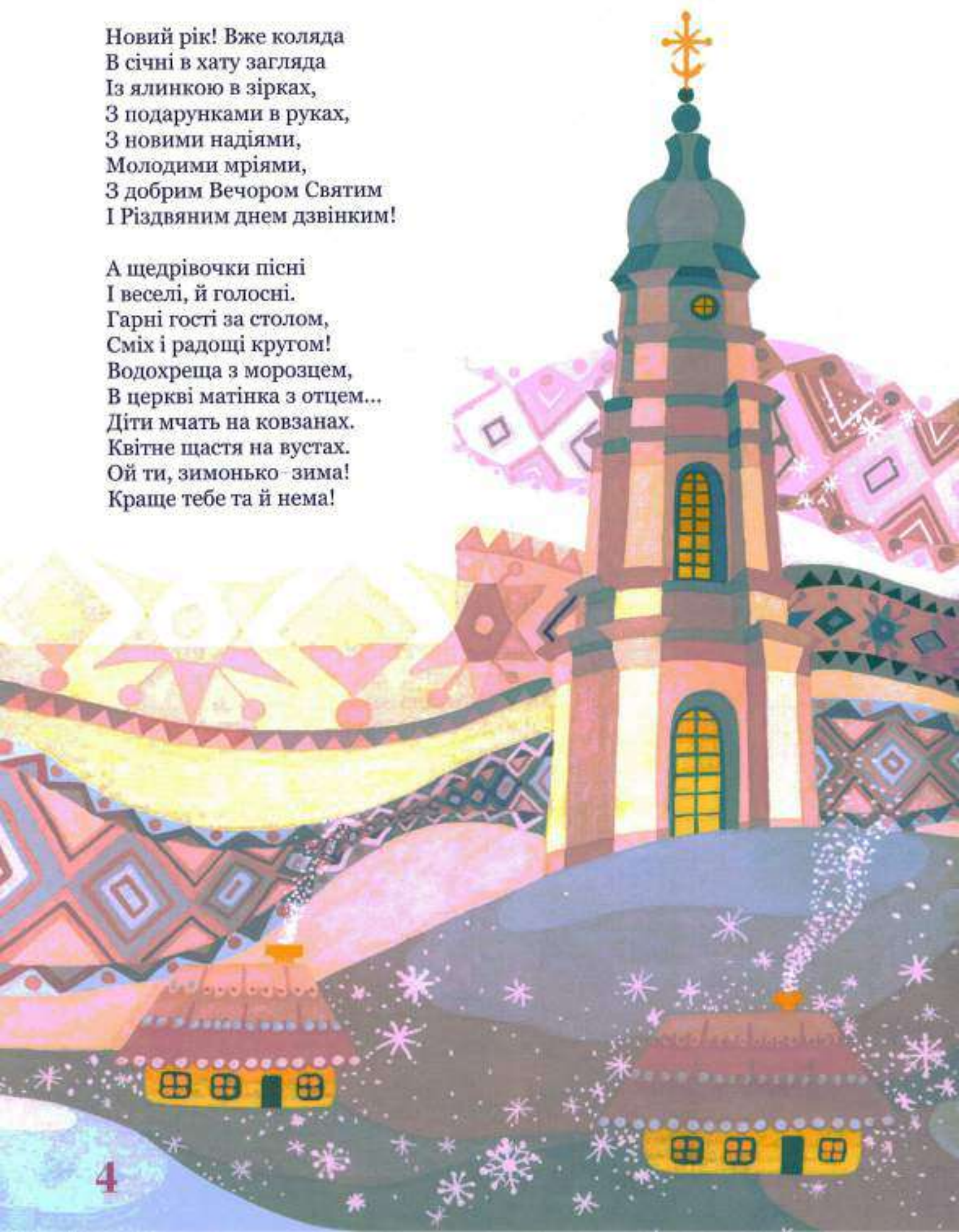
Вони ростуть і пахнуть медозбором,
Ріками розливаються й шумлять.
І споглядають небом неозорим
Мій кожен день, як Божу благодать.

Дванадцять місяців, любіть мене, будь ласка,
Даруйте тільки щастя і тепло!
Нехай зі мною завжди буде казка!
І щоб життя трояндою цвіло!

Січень

Новий рік! Вже коляда
В січні в хату загляда
Із ялинкою в зірках,
З подарунками в руках,
З новими надіями,
Молодими мріями,
З добрим Вечором Святим
І Різдвяним днем дзвінком!

А щедрівочки пісні
І веселі, й голосні.
Гарні гості за столом,
Сміх і радість кругом!
Водохреща з морозцем,
В церкві матінка з отцем...
Діти мчать на ковзанах.
Квітне щастя на вустах.
Ой ти, зимонько - зима!
Краще тебе та й нема!

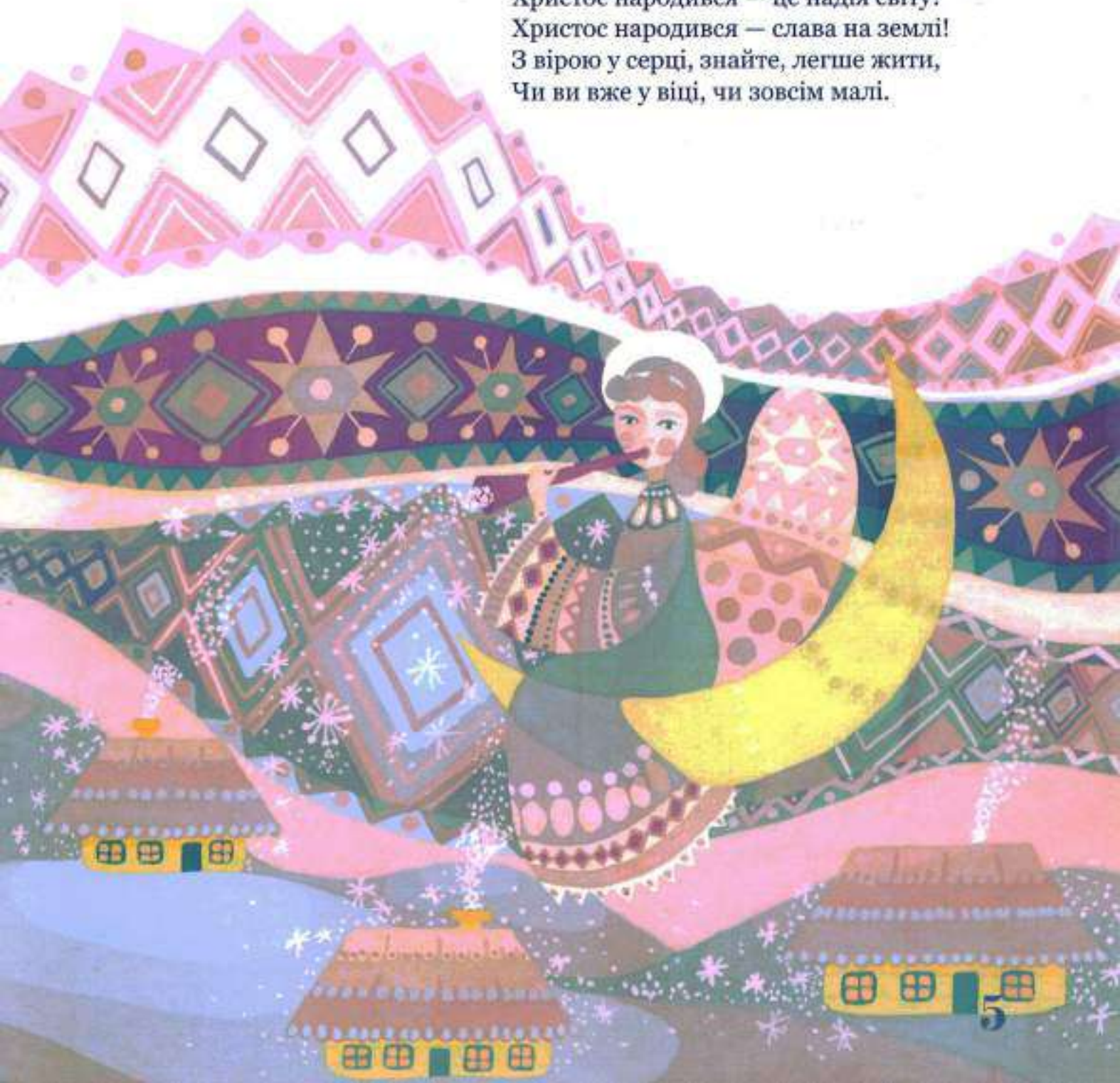

Різдво

Січневої ночі небо засіяло
Янголу, що звістку радісну приніс.
"Христос народився!" — із-за хмар лунало,
Щоб не знали люди горечка і сліз.

І волхвам дорогу зіронька вказала
Аж до Віфлеєму, де мале дитя
Божеє сповите в ясельцях лежало,
Щоб було спасенне все земне життя.

Христос народився — це надія світу!
Христос народився — слава на землі!
З вірою у серці, знайте, легше жити,
Чи ви вже у віці, чи зовсім малі.

Після грудневого тепла

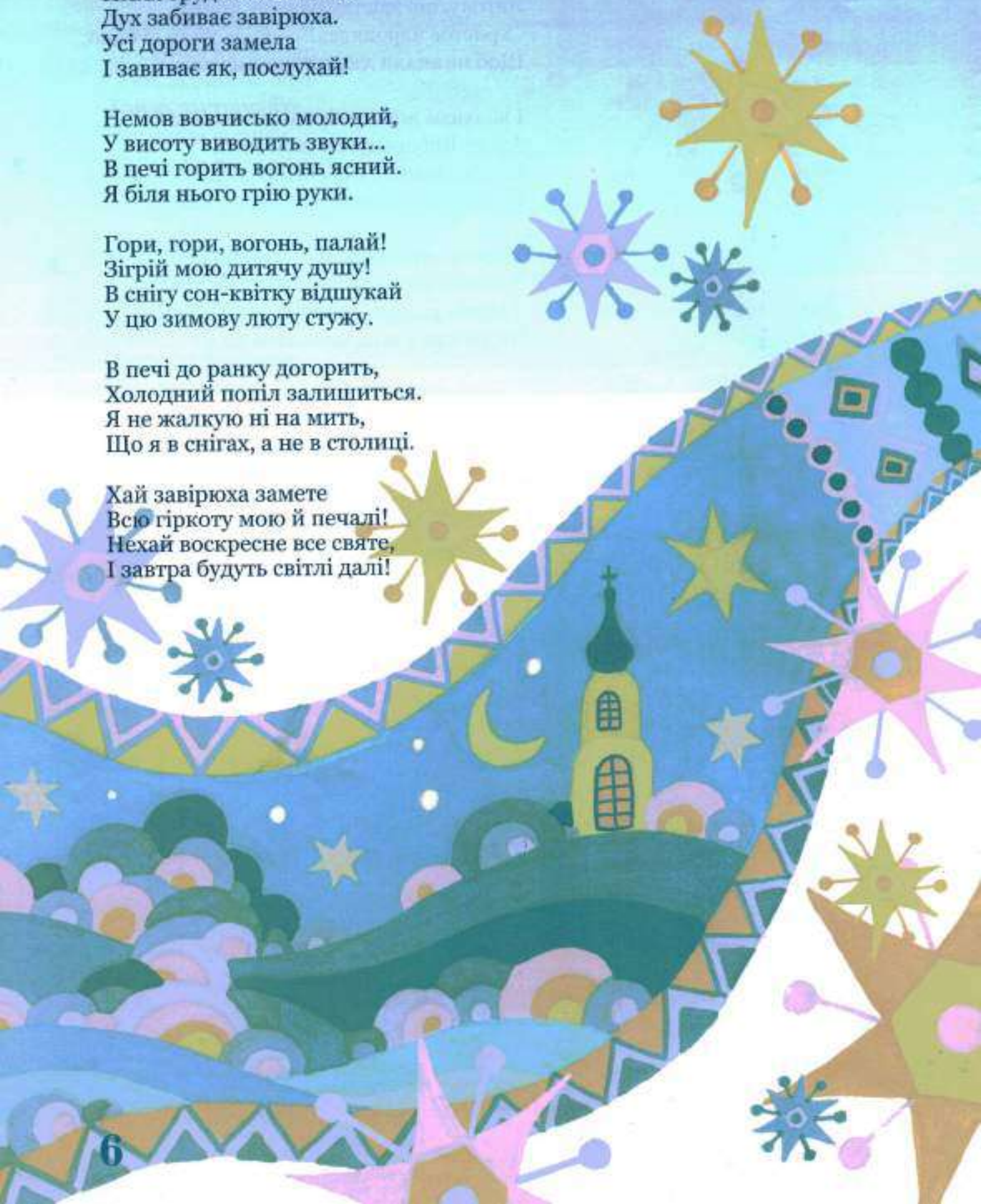
Після грудневого тепла
Дух забиває завірюха.
Усі дороги замела
І завиває як, послухай!

Немов вовчисько молодий,
У висоту виводить звуки...
В печі горить вогонь ясний.
Я біля нього грию руки.

Гори, гори, вогонь, палай!
Зігрій мою дитячу душу!
В снігу сон-квітку відшукай
У цю зиму люту стужу.

В печі до ранку догорить,
Холодний попіл залишиться.
Я не жалкую ні на мить,
Що я в снігах, а не в столиці.

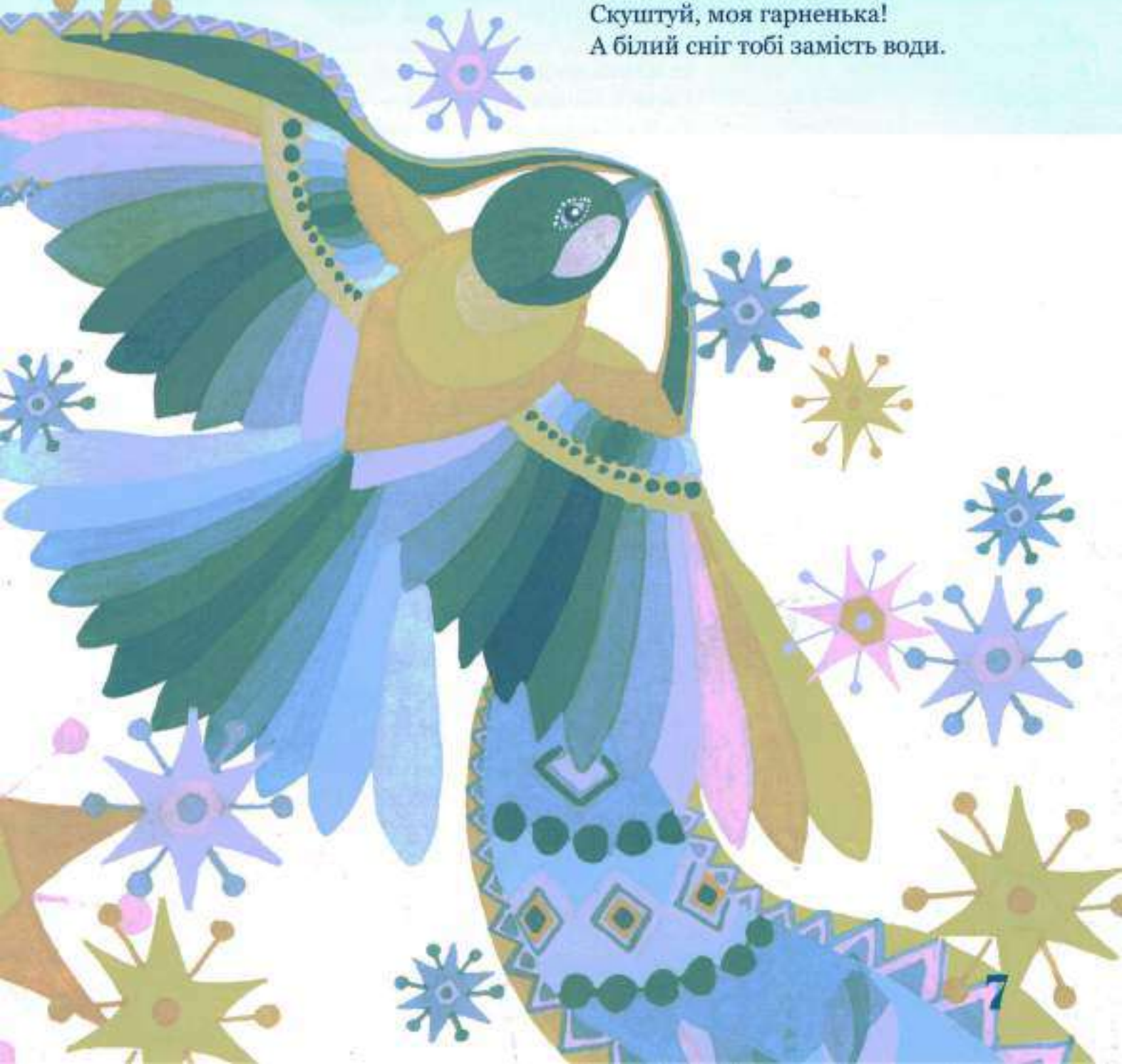
Хай завірюха замете
Всю гіркоту мою й печалі!
Нехай воскресне все святе,
І завтра будуть світлі далі!

Малесенька синичка

Малесенька синичка
Знов стукає в віконце.
Тепліше в мене стало на душі.
Всміхнулось якось криво
Сумне зимове сонце.
В думках малюю сніжні віражі.

Ріднесенька синичко,
Лети до годівнички!
Пшенички я насипала туди.
Зернятчок смачненьких
Скуштуй, моя гарненька!
А білий сніг тобі замість води.

Початок лютого

Холоднеча, як ніколи!
Ми не ходимо до школи.
Як віконницями лютий стукотить!
Зароїлись білі бджоли,
Зупинилися гринджоли,
А із неба пір`ячко летить!

Лиш на ранок біло-біло!
Я на сніг ступаю сміло.
Під ногами весело рипить.
Навкруги врочисто й мило!
Разом з друзями уміло
Будем бабу снігову ліпить!

Із морквиною у носі,
Горять щічки на морозі —
Та й кумедна ж краля снігова!
Навкруг баби затанцюєм,
Їй кожуха розцяцькуєм.
А вона сміється, мов жива!

Масляна

Горить вогнем опудало зими.
На Стрітення водицю півень п'є.
Пора вже попрощатися з саньми.
"Йди, зимо, геть!" — із стріхи капає.

Уже поля втомились від снігів.
Промерзла крига мріє про весну.
І сниться річці вийти з берегів,
Почавши повінь буйну й голосну.

А зараз дзвінко Масляна гуде,
Сіяють сонцем золоті млинці.
Ще зовсім трішки — і весна прийде
Із проліском блакитним у руці!

Березень настав

Нарешті березень настав,
І календар кричить: "Весна!"
Хоча дрімає сонний став,
Та вабить просинь чарівна.

У мамин день я принесу
Букетик котиків м'яких,
Як диво справжнє, як красу,
Таких тендітних і п'янкх.

Пригріє сонце з висоти,
Зливавши крихти снігові.
Лети, мій жайворон, лети
Назустріч пагонам й траві!

В струмочках радість задзвенить.
Враз оживе цей древній ліс.
О, зупинись, прекрасна мить!
Тебе Господь з небес приніс!

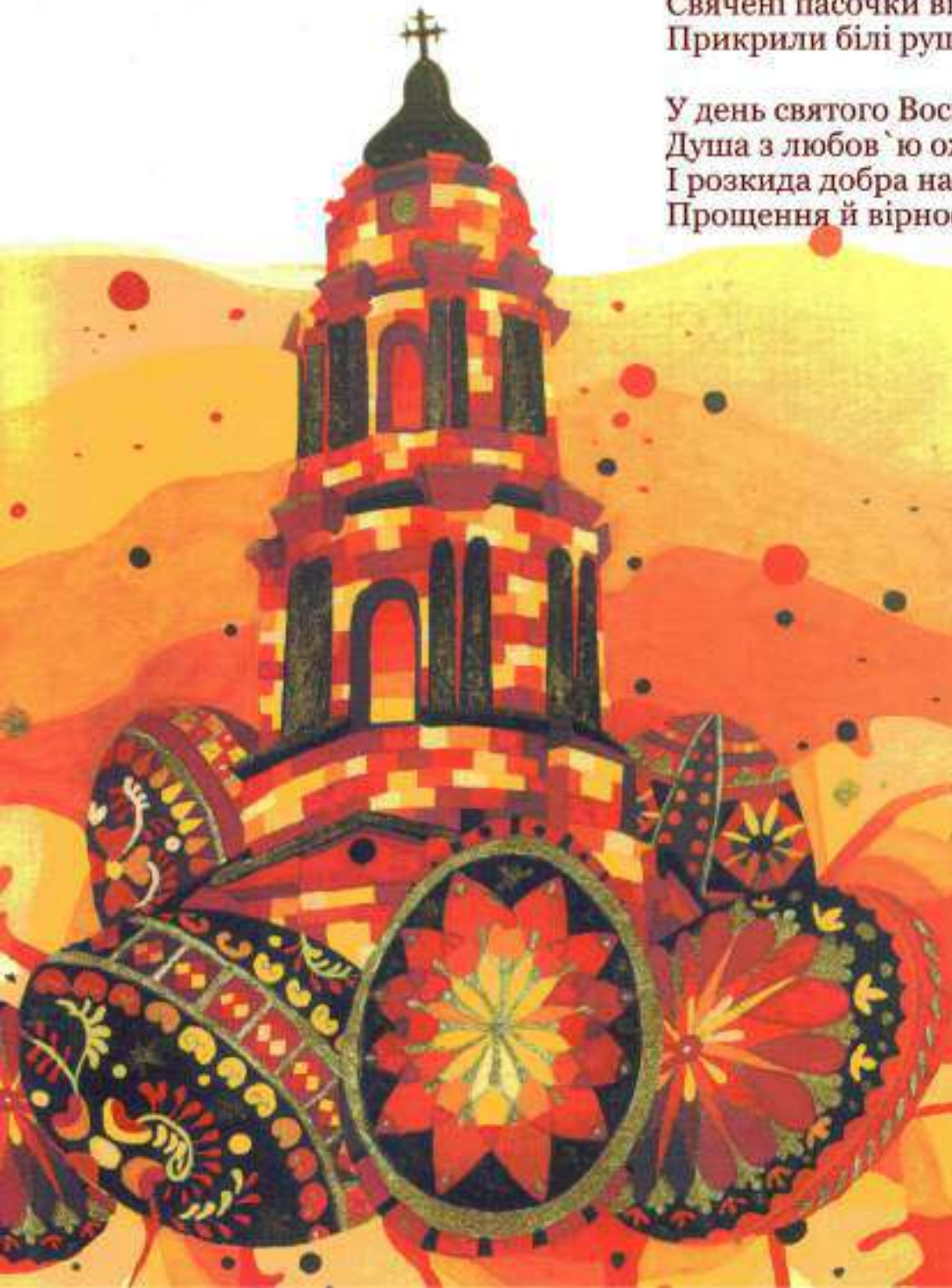
Христос воскрес!

"Христос Воскрес!" — весна шепоче.
Христос Воскрес, Христос Воскрес!
Засяють щастям добрі очі,
Заполонивши синь небес.

День Великодній гарний, чистий
Церковним дзвоном пролуна.
Хмарин замріяне намисто
На корогвах несе весна.

А в кошиках цвітуть квітками
І крашанки, і писанки.
Свячені пасочки вінками
Прикрили білі рушники.

У день святого Воскресіння
Душа з любов`ю ожива
І розкида добра насіння,
Прощення й вірності слова!

Квітень синьоокий

Ходить квітень синьоокий,
Засіваючи пісні,
Несучи в серця неспокій
В ці весняні дивні дні,
Розсипаючи по луках
Барви перші запашні,
У пташиних перегуках
Привітання шле весні.

Йде лелекою в заплавах,
А то човником пливе.
Є у нього гарна справа —
В землю сіяти живе,
У ріллю, що хлібом мліє
Й щиро колосом зійде,
Подарує всім надію,
В полі жито молоде!

Веснянка

Зайчиком стрибає промінець ясний.
Дзвінко долітає гамір голосний.
Повернулась мрія — ранні солов'ї.
Веснонька крокує в шелесті гаїв!

Ой весна, ой красна, зіронька ясна,
Як берізка струнка, ніжна й чарівна!
Норовиста в річках, в пагонах, в стрічках,
У зеленій траві, в молодих бруньках.

Ласку всім дарує світло весняне,
В щіченьки цілує й обніма мене.
На Великдень сяє радісно блакить,
А верба втомилась по воді бродить.

Ой, весна, зелен-ряст, в пролісках ліси,
Залунала навкруг музика краси.
Ароматом весни пахне білий цвіт,
І зозуля кує нам багато літ.

У полях хлібороб дба про урожай,
Пада зерно в ріллю та на коровай.
Жайворонок в степу, соловей в гаю
Прославляють весну, сестроньку свою.

Ой веснянко-весно у пишних квітках!
В молодих пшеницях загніздився птах.
Вітік сік із берез, черемхи цвітуть,
Миколая уже — йде до літа путь!

Травень

Заквітчав травень луки барвисті.
Розпустилися листям гілки.
Закружляли із яблунь пречисті
Наречені — п'янки пелюстки.

А по світу яскраві тюльпани
Розмаїттям строкатим пливуть.
І несуть їх в руках ветерани,
Що в парадному марші ідуть.

Адже День Перемоги у травні.
Це навік для народу святе,
Як ті дні, героїчні і славні!
Й знову небо салютом цвіте.

Ніжним світлом веселка засяє,
Проведе до зорі журавлів.
Щастя долю з любов'ю вінчає.
Хай завжди буде мир на землі!

На канікули поїду

На канікули поїду
До бабусі у село.
Подарую спінінг діду,
В риболовлі щоб везло.

Червень — знов на старті літо!
Скільки добрих сподівань!
Як багато пережити
Серце хоче без вагань.

В мене скоро іменини.
Здрастуй, диво-коровай!
Щедро, весело, гостинно
Щиро друзів зустрічай!

І черешня, і суниця
Насолоду принесуть.
Свято довго буде снитися —
То до щастя світла путь.

Потім підемо на море.
Хвилі вміють танцювать.
Поспіваєм, поговорим...
Червень — літа благодать!

Пахне мелісою

Пахне мелісою, м'ятою,
Зріє малина смачна.
Де матіола за хатою,
Там відходила весна.
З дивними мальвами літечко
Сіє красу навкруги.
Мов материнка на припічку,
Мліють круті береги.

Липа, сп'янивши планету,
Зачарувала весь світ.
І бурштинового меду
Ми накачаєм, як слід.
Сяйво купальської ночі,
В кошику білий налив...
Липень прощатись не хоче,
Лине мажорний мотив.

Літо

Літо.
Матиола цвіте.
Світить
сонечко золоте.
Літо.
Пахне липовий мед.
В мене
є на море білет.
Море.
Хвиля синя співа.
Чую
знов кохання слова.
Море.
Пляжу жовтий пісок.
Лине
спів русалок з казок.
Гори
у туманній імлі,
Ніби
то вершина землі.
Гори.
Сяйво вічних снігів,
Тихий
крик морських берегів.
Квіти.
Аромат неземний.
Пахне
сонях ніжний, п'янкий.
Вечір.
Насолода очей.
Дивне
це безсоння ночей.
Літо.
Продзвенів в церквах Спас.
Стиглі
яблука про запас.
Літо.
Пада зірка з небес.
Вічний,
нескінченний процес.

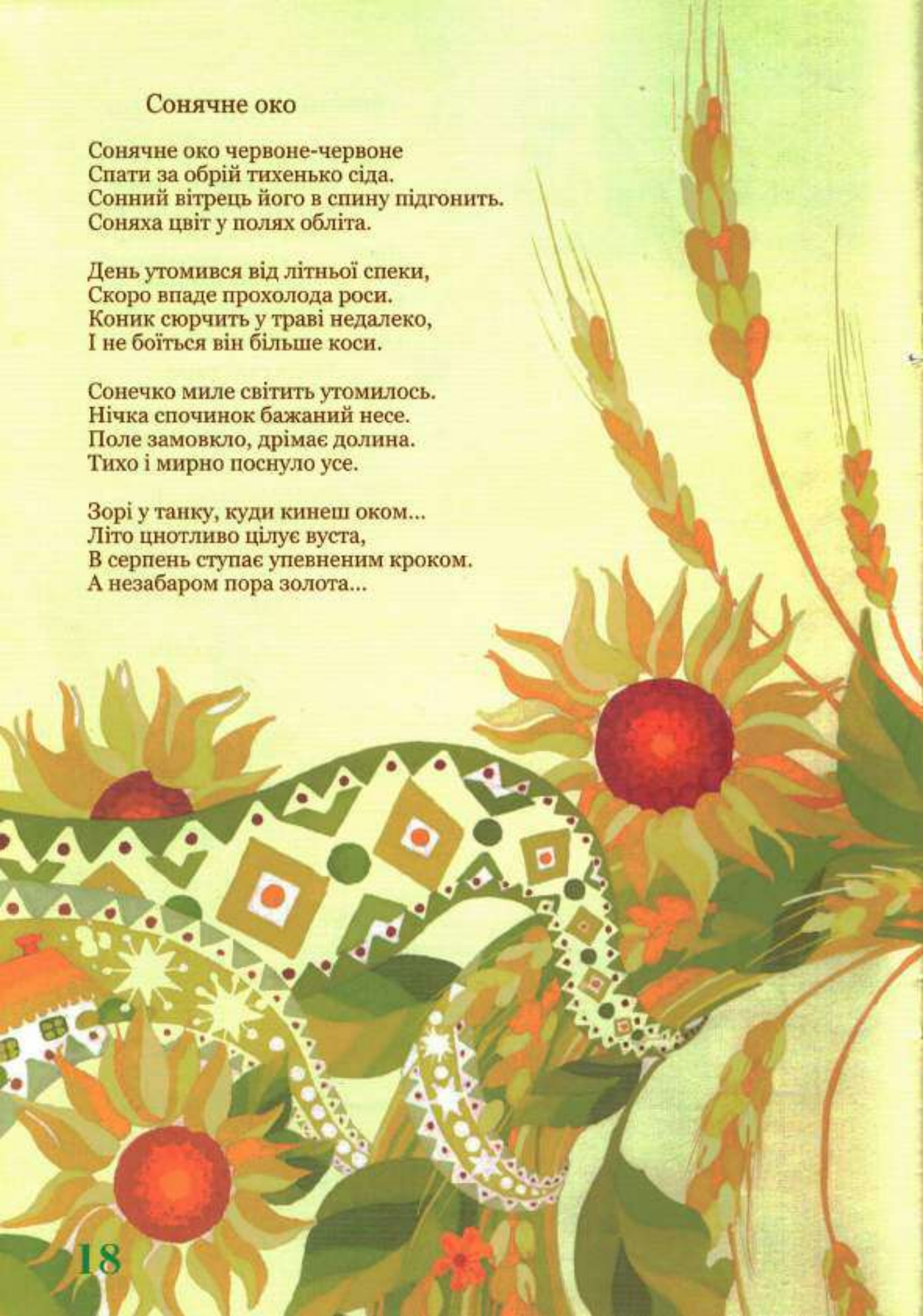
Сонячне око

Сонячне око червоне-червоне
Спати за обрій тихенько сіда.
Сонний вітрець його в спину підгонить.
Соняха цвіт у полях обліта.

День утомився від літньої спеки,
Скоро впаде прохолода роси.
Коник сюрчить у траві недалеко,
І не боїться він більше коси.

Сонечко миле світить утомилосьь.
Нічка спочинок бажаний несе.
Поле замовкло, дрімає долина.
Тихо і мирно послуло усе.

Зорі у танку, куди кинеш оком...
Літо цютливо цілує вуста,
В серпень ступає упевненим кроком.
А незабаром пора золота...

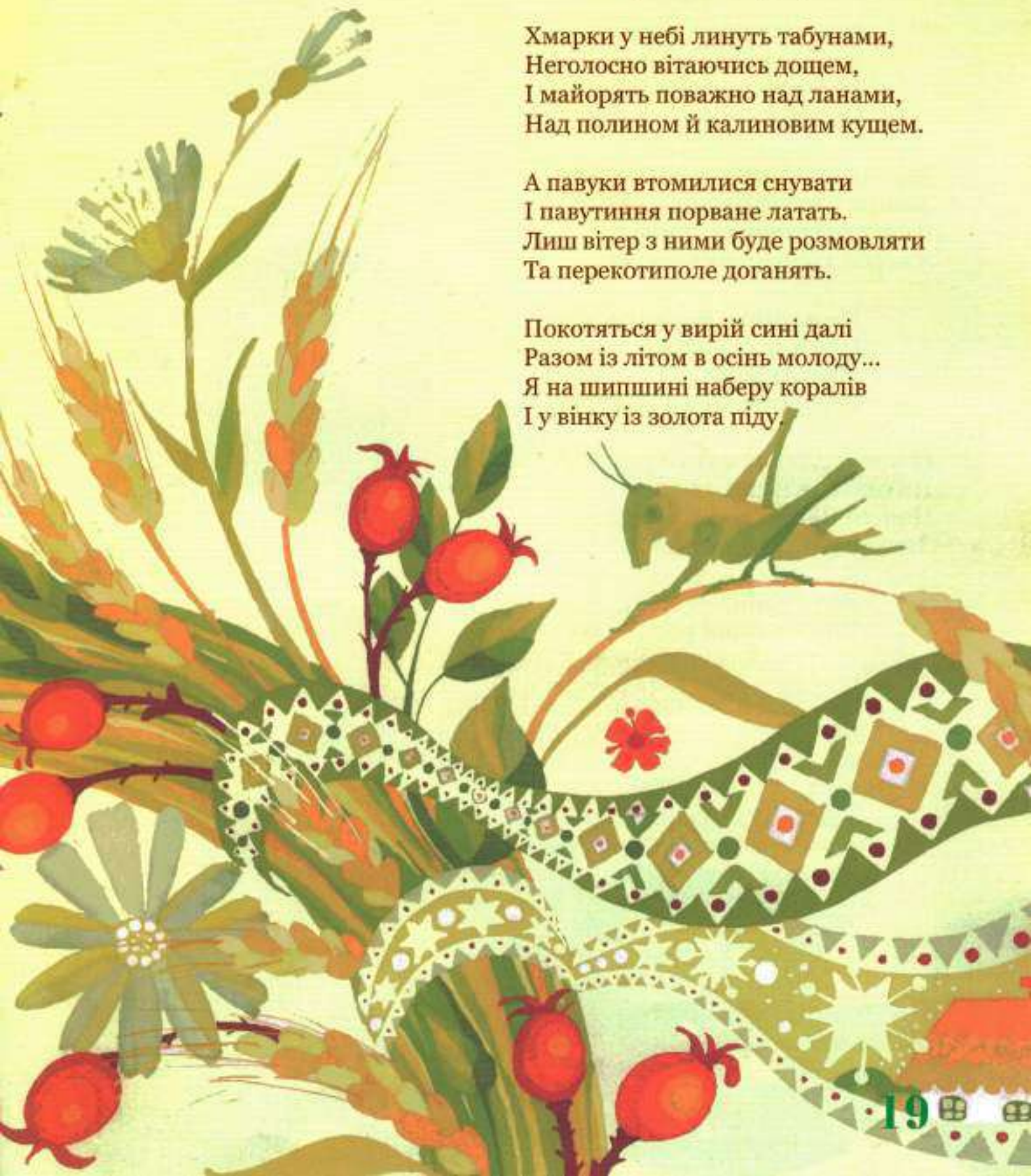
Прощання з літом

Ще коники пісні виводять літні,
Мої ж сини наввипередки мчать,
Мов швидко доганяють дні привітні,
Бо незабаром осінь зустрічатъ.

Хмарки у небі линуть табунами,
Неголосно вітаючись дощем,
І майорять поважно над ланами,
Над полином й калиновим кущем.

А павуки втомилися снувати
І павутиння порване латать.
Лиш вітер з ними буде розмовляти
Та перекотиполе доганять.

Покотяться у вирій сині далі
Разом із літом в осінь молоду...
Я на шипшині наберу коралів
І у вінку із золота піду.

Журавлина осінь

Осінь спеку язиком злизала,
Прохолоду вересень приніс.
Заховався вітер під забрало
Під модерн зачесаних беріз.

Посвіжіли росяні світання,
Захолола літня тепла піч.
Догорівши в небі, зірка рання
Загасила зорепадну ніч.

День осінній вже коротша в світлі,
Зазира у вікна голубі,
Ніби павутиночки, тендітні.
А верба край ставу у журбі.

Не журися, вербонько, не треба,
Не хились низенько до землі.
Попрощайся, он курличуть в небі
Твої друзі вірні, журавлі.

Їх чекає дальня путь й розлука
На сезон, а може, і навік.
Пошли, Боже, сили в крила-руки,
Захисти, Всесильний, від шулік!

Журавлина осінь, журавлина...
Чом на серці розлилась печаль?
А в туманах синьооких лине:
"Осінь, тобі літечка не жаль?"

Я іду!

Вітер осінь жене по дорозі.
Десь горобчик зернятко знайшов.
Ось і жовтень стоїть на порозі,
Ну чого ти неждано прийшов?

Ми тебе ще зовсім не чекали.
Краще б літечко красне цвіло.
Не потрібні дощів нам хорали,
Від туманів заплакане скло.

Не чаруй нас ні сріблом, ні златом.
І птахів розігнав ти чому?
От тепер їм польотом крилатим
Розсікати і світло, і тьму.

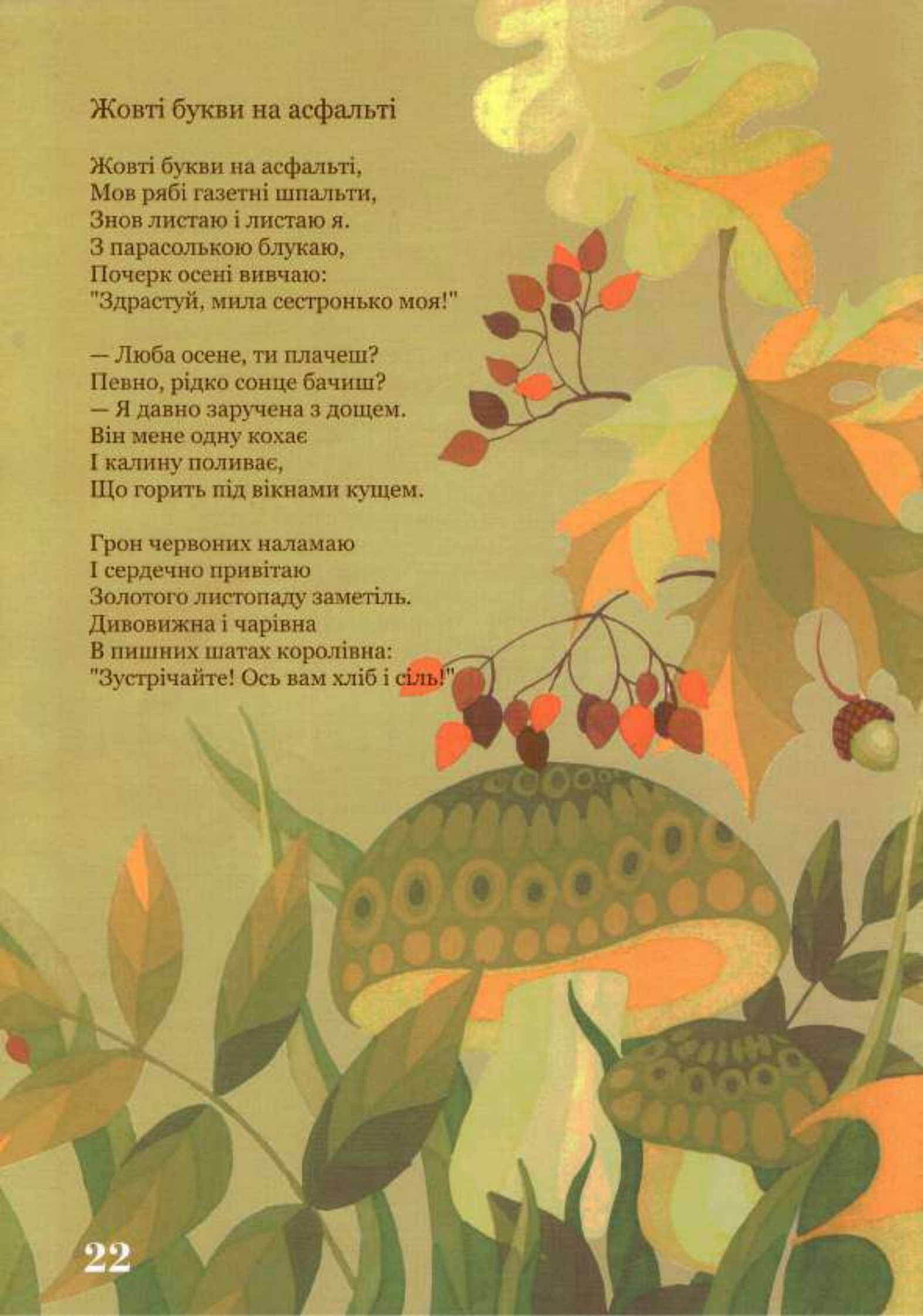
Мов господар, узявся у боки
На галявині, в лісі, в саду,
Затріщав скрекотанням сороки:
"Вибачайте, але я іду!"

Жовті букви на асфальті

Жовті букви на асфальті,
Мов рябі газетні шпальти,
Знов листаю і листаю я.
З парасолькою блукаю,
Почерк осені вивчаю:
"Здрастуй, мила сестронько моя!"

— Люба осене, ти плачеш?
Певно, рідко сонце бачиш?
— Я давно заручена з дощем.
Він мене одну кохає
І калину поливає,
Що горить під вікнами кушем.

Грон червоних наламаю
І сердечно привітаю
Золотого листопаду заметіль.
Дивовижна і чарівна
В пишних шатах королівна:
"Зустрічайте! Ось вам хліб і сіль!"

Листопад у саду

Листопад шелестить у моєму саду,
Де під вечір осінній по листю бреду.
"Шу-шу-шу!" — то шепочуть листочки мені,
Їх відверті слова невеселі й сумні.

"Ми раділи життю ціле літо й весну.
Все співали з пташками дзвінку й голосну
Пісню квітів, веселки і теплих дощів.
Та настала пора холоднючих вітрів.

Позолочені осінню, мріяли ми
Дарувать людям сонце і серед зими.
Та настав листопад, буревієм дихнув,
З дорогих гілочок нас на землю штовхнув.

У польоті останнім махали крильми.
Ми упали на землю, забившись грудьми.
Під ногами шепочем печальні слова,
Разом з нами ридає пожухла трава".

Не печальтесь, листочки, ваш смуток мине!
Навесні знов засяє проміння ясне.
На деревах розкриються ніжні бруньки.
Нове листя співатиме знов пісеньки.

На Михайла

Приїхав знов Михайло
На білому коні.
Постукав у віконце:
"Гей, відчиніть мені
І зиму зустрічайте,
Виходьте із сіней,
Та тільки не злякайте
Моїх швидких коней!"

У коників гривастих
Підкови виграють.
Іржуть вони на щастя,
Край світу понесуть,
Туди, де завірюха,
Де віхола мете,
Де ліс і поле білі,
Де паморозь цвіте!

Приїхав на одному
Іскристому коні,
А стало їх багато,
Немов в казковім сні.
Нехай присниться стужа,
Річки у кризі й сніг!
Зима, красива й дужа,
Ступає на поріг!

Грудень

І перший іній, й перший сніг
Грудневе небо віддає.
Зима прямує на обліг.
Короткий день, як тінь, снує.

Чорніють круки на грудках.
Везуть на продаж ялинки.
І ліс шумить тривожно так —
Переполохані білки.

Мережить паморозь дуби.
У парках тиша аж дзвенить.
Чекають мовчки голуби,
Коли прийде святкова мить.

Цей місяць щедрий на свята —
Вітає в грудні Миколай.
Лист календарний відліта,
І рік новий уже стрічай!

*Занемаємь отъ Петра
милострадіи ємъ и спущенн
пошепанидн*

Святий Миколай

Скоро прийде святий Миколай,
Діточкам принесе подарунки.
Не розбудить тебе, спи, дрімай,
Й під подушку сховає частунки.

Приспів:

О, святий Миколай,
О, святий Миколай!
Дуже-дуже тебе я чекаю!
О, святий Миколай,
Ти до нас завітай!
О, святий, о, святий Миколаю!

Виглядає давно дівчора
Свого доброго друга святого.
Йди скоріше до нас, вже пора,
Запряжи нам коня вороного.

Приспів.

Чудотворець великий з небес
Добрим людям приносить удачу.
Сподіваймося нових чудес,
Де є віра, немає там плачу!

Приспів.

Зміст

Дванадцять місяців	3
Січень	4
Різдво	5
Після грудневого тепла	6
Малесенька синичка	7
Початок лютого	8
Масляна	9
Березень настав	10
Христос Воскрес!	11
Квітень синьоокий	12
Веснянка	13
Травень	14
На канікули поїду	15
Пахне мелісою	16
Літо	17
Сонячне око	18
Прощання з літом	19
Журавлина осінь	20
Я їду!	21
Жовті букви на асфальті	22
Листопад у саду	23
На Михайла	24
Грудень	25
Святий Миколай	26

УДК 861.2-1-93
ББК 84(4Укр-4Пол)

Г 85 Гринь Н. І. Барви року. // Полтава, ПП Шевченко Р. В., 2010, – 28 с., іл.

ISBN 978-966-8798-26-9

© Гринь Н. І., 2010
© ПП Шевченко Р. В., 2010

Художнє видання
Гринь Надія Іванівна
БАРВИ РОКУ

*Художник – Олена Перепелиця, Редактор – Ганна Антипович, Коректор – Ольга Семенець,
Комп'ютерний набір – Надія Гринь, Комп'ютерна верстка – Олег Перепелиця,
Підготовка до друку – Георгій Єрьомін*

Підписано до друку 01.08.2010. Формат 60x94/8. Папір крейдяний. Ум.-друк. арж. 5,82. Тираж 3000 прим. Зам. №50

Мова українська

ПП Шевченко Р. В.

Свідчення про внесення до Державного реєстру серія ДК №1139 від 04.12.2002 р.
36000, м. Полтава, вул. Остроградського, 2; тел.: (0532) 502-708; електронна пошта: rostumit@bk.ru

